

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm XLIII. Indemnitatibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

tionem, vel prouisionem alicuius, accipi debent duntaxat de appellatione extra iudiciale: Sin autem in iudicio appelletur; procedendum est secundum iura antiqua.

Contra hanc responsionem obijcitur: Vbi eadem est ratio dispositionis, ibi idem ius esse debet: sed ratio, quæ mouit Gregor. X. incit. c. vt circa ad nouam formam præscribendam appellationibus, vt via malitiis hominum præcludatur, æquè locum habet in appellatione intra iudicium, quam extra iudicium: Ergo idem devroque statutum videtur debet. Respondeatur cum Gl. marginali, in hoc c. Quod lex exorbitans, sicuti & pœnalis, aut alia quæ strictæ interpretationis est, propter similitudinem rationis in ea expressæ extendi non debet ad similia, nisi necessitas aliqua cogat: *Quia correctio iurium, quatenus fieri potest, vitanda est, c. cùm non expediatur, 29. hoc lib. & tit. l. præcipimus, C. de appellat.* Ita colligitur ex hoc c. & docuilib. 1. Th. mor. tr. 4. c. 18. n. 9. infine.

CAPITVLVM XLII.

Is cui.

SVMMARIVM.

Qui habet plenam administrationem ecclesiæ Cathedralis vacantis, omnia iurisdictionalia exercere potest, non autem ea, que ordinis episcopalis sunt, nisi Episcopus sit.

Qui vacantis ecclesiæ Cathedralis administrator, cum plena ac libera potestate constitutus est à Sum. Pontifice (cuius id proprium est) ille omnia, quæ iurisdictionis Episcopalis existunt, & quæ electus ac confirmatus Episcopus potest, liberè exercere valet: excepto quod immobilia bona ecclesiæ alienare nequit. Illa verò, quæ ordinis Episcopalis sunt, si ipsem Episcopus non sit, per alium consecratum Episcopum expedire debet.

NO T A N D V M: Vn. Administrator generalis cum libera, à Pontifice constitutus aliqui ecclesiæ, licet in fructibus non eam quam:

Prælatus potestatem habeat, cùm eos successori referuare, ideoque rationem reddere debat, vti hic Ioan. Andr. annotauit, attamen in administratione, & iurisdictionis exercitio æquiparatur Prælato: Imò aliquantò maiorem potestatem habere videtur in administratione, quippe plenam ac liberam, quam an Episcopus habere censeatur, non satis liquet: vti hic videre licet in Gl. ver. & liber. Nam alienatio rerum mobilium pretiosorum tali administratori concessa videtur ex iusta causa, secundum Gl. hic ver. immobilia: Ea tamen Prælatis interdicta est, c. nulli, de rebus eccles. alien. vel non.

Porrò non solet facilè Pontifex generalis administratorem cum libera ecclesiæ Cathedrali statuere, nisi Capitulum, cui alias administratio competenter, suspectum ipsius ita: vt etiam ad electionem noui Episcopi in tali casu procedere non debeat: cùm Papa prouisionem ad se reuocare censeatur. Vide Gl. h̄c, ver. confirmatus.

CAPITVLVM XLIII.

Indemnitatibus.

SVMMARIVM.

1. *Monialis non admittitur ad electionem, nisi duodecimum annum compleuerit, & tacitè vel expressè professionem ediderit: Abbatissa autem, vel Priorissa, nisi trigesimum, & insuper expressè professæ fuerint.*

2. *Iure noui Trident. Moniales hodie non possunt ad electionem admitti, nisi completo XVI. etatis anno, post completum annum XII. puella habitum regularē suscipere possunt; ante admissionem autem ad professionem deber exanimari de proposito liberè profundi.*

3. *Eodem iure Trident. Abbatissa, vel quæ cunque Monasterij prefecta eligi non potest, nisi quadragesimum, aut in quibusdam casibus trigesimum annum compleuerit.*

4. *Electa adhucbus partibus, cùm perscrutinata.*

- sinum proceditur, premisso examine, non obstante quacunque contradictione alterius partis à Superiori confirmari debet, & benedici, si Abbatissa sit.
1. Publicato scrutinio, antequam ad actus extraneos sē diuertant, possunt suffragium mutare, & accedere ad illam, quae à maiore parte electa est.
 2. Si per accessum aliarum due partes compleantur, ita electa confirmetur, & benedicatur, vñ. 4. dictum, ita tamen, ut post benedictionem & possessionem acquistam locus adhuc esse possit obycienda per modum denunciationis, vel accusationis, ob qua ab officio amouenda sit.
 3. De obiectis contra electam à maiori parte, qua tamen duas partes nec per accessum habet, absque scriptu iudicario inquiretur; ipsa interim in spiritualibus & temporalibus administrabit: nihil autem alienabit, nec moniale recipiet.
 4. A minori parte electa nullum ius acquiritur, neque alię possunt accedere ad eam.
 5. Neque est facienda collatio Zeli ad Zelum, aut meriti ad meritum, sed tantum numeri ad numerum.
 6. Qui electioni praeest ad susceptionem suffragiorum, non ingredi debet claustra monasterij extra casum necessitatris.
 7. Si monasterium Apostolice Sedi immediate subiectū est, Proposita monialium à Pontifice confirmationem petere debet per procuratorem, ab Episcopo, si subiicit Episcopo; si Religioso virorum Ordini, ab eius Prelato.
 8. Abbatissa, qua benedici solent, benedictionem intra annum à die Confirmacionis numerandum petere tenentur.
 9. Abbatissa, & quavis Monialium Praefecta habent usum quandam iuri/dictionis spiritualis, saltem indirecte ex commissione ipsiis facta à Summo Pontifice, vel Ordinis Prelato.
 10. Possunt Moniales eligendi potestatem in Episcopum, vel Ordinis Prelatum conferre.
 11. Si contingat appellari in electionibus Monialium; ha personaliter non venient ad Sedem Apostolicam, sed Procuratorem mittent.
 12. In iisdem excitantes discordiam, vele extortam nutrientes & non componere studentes, ipso iure excommunicantur.
 13. Hac Constitutio locum etiam habet in conuentibus mulierum, qua Canonicae vocari solent.

Ad electionem Moniales admitti nō posse sunt, nisi duodecimum ætatis annum complerint, & professionem tacite, vel expresse ediderint. Abbatissa autem, vel Priorissa (vbi Monasterium per Priorissam gubernatur) eligi non potest, nisi qua annum trigesimum exegerit, & expresse professa fuerit.

Quædam h̄c aduertenda sunt: I. Hodie post Trident. ses. 25. c. 17. de Regulari Moniales ad electionem admitti nō possunt, nisi XVI. ætatis annum complerint: quia tantæ ætas ad professionem requiritur. Sufficit tamen etiam post Tridentinum, si tacite professæ sint; modò anno continuo in probatione steterint, iuxta ea quæ dixi lib. 4. Th. moral. tr. 2. c. 5. n. 1.

II. Post expletum ætatis annum duodecimum, non ante, pueræ habitum regularem in Monasterio suscipere possunt: sed antequam ad professionem admittantur, ab Episcopo, vel Vicario de proposito liberè profitendi examinari debent, secundum Trident. ses. 25. c. 17. de Regularibus.

III. Nouo iure Trident. ses. 25. c. 7. de Regularibus, Abbatissa, aut quocunque alio nomine appelletur, qua Monasterio praefecta est, eligi non potest, nisi annos quadraginta compleuerit, & annis octo post expresam professionem in Monasterio laudabiliter vixerit. Quod si in Monasterio talibus qualitatibus prædicta non reperiatur, ex alio eiusdem Ordinis eligi poterit. Sin autem id incommodum videatur Superiori, qui electioni præest, tum sufficiet, si trigesimum annum exegerit, & quinq; annis in Religione post professionem laudabiliter vixerit. Vide etiam

446 Decret. Lib. I. eod. Tit. in 6. Cap. XLIII.

etiam declarationem i. Cardinal. apud Ioan. Gallemart.

¶ Sané.

4 In hoc §. dūo discuntur: Primo: Si electio inter Moniales in discordia fiat per scrutinium, ea quæ à duabus partibus electa est, non obstante quacunque contradictione partis alterius, à Superiori (præmisso tamen examine, quod ex officio facere tenetur) confirmari debet, atq; benedici, si Abbatissa sit.

5 Secundo: Si neutra electio duas partes habeat, tunc licet Monialibus, etiam post publicatum scrutiniū, & factam electionem, suffragium mutare, atque illi accedere, quæ à maiore parte electa fuerat: dummodū id fiat incontinenti, sive antequam ad actus extraneos se dinuant:

6 Quod si per accessum aliarum duas partes cōpleantur, ita electa cōfirmetur, ac benedictetur, sicuti suprā dictum fuit. Ita tamē, vt etiam post benedictionē, & acquisitionem gubernationis possessionem, licet aliquid per modū denuntiationis, vel accusationis obijcere, ob quod de officio ac dignitate deiiciēda sit.

7 Sin autem ad eam, quæ à maiore parte electa fuit, alias accedere nolint, vel non vsque ad duas partes, tum Superior, ad quem confirmatione speket, audiat obiectiones earum, quæ electioni contradicunt, facta inquisitione plena sine strepitu iudicij: Interim verò electa in spiritualibus, & temporalibus administrare poterit, ita tamen vt nihil omnino alienet, nec Moniale aliquam recipiat.

8 Ea porro, quæ à minore parte Conuentus electa est, ex tali electione, hoc ipso quod à parte minore fiat, nullas vires habet: adeo, vt neque per aliarum accessum postea conualescere queat.

9 Vt autem facilis in his Regularium electionibus ad concordiam perueniat, collatio numeri tantum ad numerum, non item zeli ad zelum, meriti ad meritum fieri debet.

Circa hæc aduerte primo: Licet in Ordine S. Francisci v.g. Guardiani, & Priors non à Monasteriorum Conuentibus, sed in Capitulis generalibus, & prouincialibus eligatur, vt videre est apud Rodri. ro. 2. regul. q. 54.

a. i. tamen expedire magis visum fuit, vt Abbatissarum, & Priorissarum electio Conventui relinquatur, sicuti idem mones Rodri. eod. tomo, q. 55. a. 1.

Aduerte secundo: Quod Gregor. XIII. inf. Bulla 84. quæ incipit: Expofuit, decreuerit, vt Abbatissæ, & aliorum Monasteriorum Præfectæ elegantur tantum ad trienniū usq;. Id tamen in Monasterijs, quæ Prælati Ordinum Regularium non subiectiuntur, his regionibus ferme obseruari non solet.

Aduerte tertio: Abbatissarum, seu Præpositoriarum, sicuti & Prælatorum, aliorumque regularium Officialium electiones per vota secreta fieri debent, quæ nunquam publicentur, iuxta Trident. Constit. sess. 25. cap. 6. de Regular. Quocumnon pugnat, quin absens suffragium in scripto mittere, vel Procuratorem constitutere possit, si Religionis coniunctudo aut statutum id permittat, sicuti ex Cardinalium declaratione testatur Azorto. lib. 13. c. 10. q. 2. Id verò speciale est in electione Abbatissarum, seu Præpositoriarum, quod Episcopus, vel aliis Superior, cui Monasterium subiectum est, suffragia singularum, exhibito uno aut altero teste, ante cancellorum fenestram excipere debeat, iuxta Trident. sess. 25. c. 7. de Regular: Non prohibetur tamen Superior hanc suffragiorum exceptionem alteri delegare. Et quamvis ordinarii ita seruandum sit, vt ad cancellos suffragio prolati excipiatur, fieri tamen posse, vt ad Monialium inquietudinem danda, atque concordem & canonicam electionem perpendam necessarium sit, Prælatum intra scripta Monasterij ingredi, docet Ioan. de La Cruz de statu Relig. lib. 1. c. 5. dub. 2. cond. 3. not. 3. apud Ioan. Gallemart in remission. ad cit. c. 7.

Aduerte quartio: Si Monasterium Sedi Apostolice immediatè subiectum sit, Abbatissa seu Priorissa à Pontifice confirmationem petere debet: Sin autem Religiosorum Ordini subiectum Monasterium, à Prælato Ordinis: Si denique Episcopo subiectum, ab eodem confirmari debet electio Abbatissæ, aut Præfectæ Monialium. Ita Azo cit. c. 10. q. 3., vbi tamen miror, quod dicat, in iure canonico,

monico non reperiri, Abbatissam confirmantem esse; cum in hoc c. id expressè dicatur,

Aduerteretur: Quod hic dicitur, Abbatissam canonice electam & confirmatam benedicandam esse, id apertissim traditur, in Clem. Attendentes, §. statuimus, de statu Monachorum, ut infra annum à suæ confirmationis tempore benedicantur, in Monasterijs in quibus solitæ sunt Abbatissæ benedici. Non enim ubique benedicuntur; sed cuiusque regionis mos in hac re sequendus est, ut in Gl. lib. dem monet, ver. solitæ.

Aduerteretur sexto: Quod hic Pontifex ait, ut Abbatissa in spiritualibus, & temporalibus liberè administraret. Exinde enim inferatur, quod Abbatissæ, & quævis Monialium præstare spiritualem quandam iurisdictionem, saltem indirecte participant, ex commissione ipsi facta à Prælatis Ecclesiæ; aded ut Monialibus suis, quæ insta sunt & regulæ conformia, præcipere possit; etiam in virtute S. obedientiaz, atque alia præstare, de quibus dixi lib. i. Th. mor. tr. 5. p. 1. c. 3. n. 4. & tradit Azor. q. 7.

§. Cæterum.

Si Monialis per compromissum electa fuerit, & aliquæ ex Conventu se opponant, distingue: Vel minor pars se opponit, tum electa confirmari & benedici debet: Vel pars maior se opponit, tum confirmatio & benedictio interim differetur, sed electa liberè administrabit, sicuti in supériore casu dictum; nisi opponentium pars duplo maior existat, tunc administrare non debet electa, sed litis euentum expectare.

Aduerterit autem Thomas Zerola in praxi Episcopali, ver. Abbatissa, ad sextum, post Constitut. Trident. Concil. sess. 25. c. 7. de Regulari in electione Monialium non esse locum compromissi; eum suffragia ab Episcopo, aut delegato eius sigillatim exquiri debeant. Si tamen Moniales in ipsum Episcopum, vel Ordinis Prælatum electionis potestatem conferant, haud dubie is prouidere poterit, iuxta c. causam, 18. extra, eod. tit.

§. Porro.

Si in electionibus Monialium appellatio-¹⁵ nem fieri contingat, Moniales ad Sedem Apostolicam personaliter venire non debent, sed Procuratorem mittere. Quoad alia verò etiam in his seruanda est Constitutione Nicolai IIII. c. vt circa 4. hoc lib. & tit.

§. Postremò.

Qui ad dirigendas electiones Monia-¹⁶ lium destinantur, si discordiam inter eas excident, aut exortam componere non studeant, ipso iure excommunicantur.

§. Supradicta.

Quæ de electionibus Monialium hac¹⁷ Constitutione dicta sunt, similiter seruari debent in Conuentibus mulierum, quæ canonicae vocari solent Clem. Attendentes, §. illas, de statu Monachorum, sed Religiose non sunt, cum proprium retineant: Omnia, inquam, hic præscripta in earum electionibus seruari debent, excepto, quod suffragium actuum & passuum habeant, tamē eti profissionem religiosam non emittant. Per hoc tamen non intendit Pontifex earum statum, regulam, vel ordinem approbare.

§ Adhac.

Quæ h̄c specialiter de mulierum elec-¹⁸ tionibus statuta sunt, ad alias electiones ecclesiasticas transferri nequaquam debent.

CAPITVLVM XLIV.

Prouida.

P A R A P H R A S I S.

In c. quamuis, 10. hoc lib. & tit. statuit Gregor. X. Si in causa electionis Episcopalis ad Sedem Apostolicam appellatum fuerit, sed partes postea ab appellatione recedant, quod Metropolitanus, à quo appellatum erant, diligenter inquirere debet.